

Sygn. akt II KK 374/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego A. K.
po rozpoznaniu
w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 15 września 2022 r.
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 9 lutego 2022 r., sygn. akt V Ka 1233/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie
z siedzibą w Świdniku
z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt II K 1895/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku złożony przez obrońcę skazanego adw. P. O. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym musi być warunkowane przewidywaną realnie skutecznością tej nadzwyczajnej skargi. Tylko w takiej sytuacji możliwe jest uwzględnienie wniosku, a więc powstrzymanie negatywnych skutków mogących

powstać w sytuacji, gdyby prawomocne orzeczenie obarczone rażącym błędem, było wykonywane (por. np. postanowienia SN: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04). Warunkiem umożliwiającym wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary jest ranga zarzutów podniesionych w kasacji, ich realna zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji.

Przeprowadzona wstępnie kontrola podniesionych w kasacji zarzutów nie wskazuje, aby na tym etapie rozpoznania wniosku o wstrzymanie, można było jednoznacznie wykazać, że sposób dokonanej przez sąd odwoławczy kontroli zaskarżonego wyroku naruszył wskazane przepisy prawa procesowego i to w takim stopniu, który wymagany jest dla skuteczności kasacji.

Zastrzec trzeba, że powyższa ocena dokonana została wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia, a ostatecznej oceny w tym zakresie dokona Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej.

Powołane zaś przez obrońcę w uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania kary, argumenty związane z aktualną postawą i sytuacją życiową skazanego nie stanowią podstawy do ewentualnego odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[as]